

Hravosť Boha a jed falošnej nábožnosti

Spracované podľa knihy Neodolateľný rebel od Johna Eldredge

Ako si predstavujete Ježiša v čase, keď žil ako človek na Zemi?

Text pôstneho zamyslenia od sv. otca Františka 4. 4. 2014

„Boží Syn prišiel medzi nás v našom ľudskom tele a zdieľal s nami radosti a bolesti, víťazstvá i prehry nášho jestvovania. Až po výkrik kríža, keď to všetko prežíval cez vernú lásku k Otcovi oslovovanému: „Abba, Otecko.“ To svedčí o neuveriteľnej láske Boha voči každému človeku, ktorému priznáva neoceniteľnú hodnotu. Preto je každý z nás pozvaný osvojiť si Ježišov milujúci pohľad a jeho rozhodnutie pre lásku, prijať jeho spôsob bytia, myslenia, konania.“ (List Scalfarimu 4. 9. 2013)

Keď čítame sv. písmo, často ho vnímame ako dávne príbehy, ktoré ako veriaci veríme, že sú pravdivé, ale niekedy sa nám zdajú priveľmi dávne a vzdialené. Tí, čo sú naučení rozjímať nad slovami evanjelia, sa zvyčajne pýtajú sami seba: „Čo mi chcel Ježiš týmto povedať?“

Avšak zamysleli sme sa niekedy nad tým, akou osobnosťou je Ježiš v skutočnosti? Že by nám svojim konaním, správaním a slovami chcel dať za príklad samého seba?

(Gen 5) A keď Boh stvoril Adama, urobil ho na Božiu podobu, muža a ženu ich stvoril... Ježiš povedal: „Buďte dokonalí, ako je váš nebeský Otec dokonalý.“ „...kto vidí mňa, vidí Otca.“

Akí teda máme byť? Ako sa máme správať? Ježiš nám dal svojim životom príklad. Aby sme ho však vedeli nasledovať, musím Ježiša spoznať, jeho charakter, zmysľovanie, správanie, konanie...

Milovať Ježiša nie je problém, ale spoznať ho takého, akým naozaj je, to už je problém. Takže poďme ho spolu spoznávať a objavovať.

Ježiš, prosím Ťa, daruj mi samého seba, takého, aký v skutočnosti si.

(Jn 21, 1 – 12)

Dobrodružstvo odohrávajúce sa niekoľko týždňov potom, ako Ježiš vyšiel z požičaného hrobu:

Potom sa Ježiš znova zjavil učeníkom pri Tiberiadskom mori. A zjavil sa takto:

2 Boli spolu Šimon Peter, Tomáš nazývaný Didymus, Natanael z Kány Galilejskej, Zebedejovi synovia a iní dvaja z jeho učeníkov.

3 Šimon Peter im povedal: „Idem loviť ryby.“ Povedali mu: „Pôjdeme aj my s tebou.“ Išli a nastúpili na loď. Ale tej noci nechytli nič.

4 Keď sa už rozodnilo, stál Ježiš na brehu; ale učeníci nevedeli, že je to Ježiš.

5 A Ježiš sa ich opýtal: „Deti, máte niečo na jedenie?“ Odpovedali mu: „Nemáme.“

6 On im povedal: „Spustite sieť z pravej strany lode a nájdete.“ Oni spustili a pre množstvo rýb ju už nevládali vyťahnúť.

7 Učeník ktorého Ježiš miloval povedal Petrovi: „To je Pán.“ Len čo Šimon Peter počul, že je to Pán, pripásal si šaty - bol totiž nahý - a skočil do mora.

8 Ostatní učeníci prišli na lodi, lebo neboli ďaleko od brehu, len asi dvesto lakťov a sieť s rybami ťahali za sebou.

9 Keď vystúpili na breh, videli rozloženú pahrebu a na nej položenú rybu a chlieb.

10 Ježiš im povedal: „Doneste z rýb, čo ste teraz chytili!“

11 Šimon Peter šiel a vytiahol na breh sieť plnú veľkých rýb. Bolo ich stopäťdesiattri. A hoci ich bolo toľko, sieť sa nepretrhla.

12 Ježiš im povedal: „Pod’te jest’!“ A nik z učeníkov sa ho neodvážil spýtať: „Kto si?“, lebo vedeli, že je to Pán.

13 Ježiš pristúpil, vzal chlieb a dával im; podobne aj rybu.

14 To sa Ježiš učeníkom zjavil už tretí raz od svojho zmŕtvychvstania.

V tomto príbehu nachádzame niekoľko krásnych miest hodných toho, aby sme sa pri nich zastavili.

Čo všetko apoštoli zažili posledné týždne – slávnostný vstup do Jeruzalema, emocionálne výkriky: „Hosanna!“ Potom posledná večera, umučenie, pochovanie. Všetky ich nádeje sa zosypali. Ježiš sa im už ukázal a oni uverili, že žije. Ale stále nevedia, kam odišiel, či sa ešte vráti a čo by vlastne mali ďalej robiť.

A tak sa jednoducho vrátia k svojmu zamestnaniu, ktoré robili pred tým, ako boli povolani.

Všimnite si, ako nenútene prichádza na scénu Ježiš. Stojí na brehu a zavolá na nich akoby to urobil hocaký zvedavý okoloidúci: „Berú, berú?“ „Deti, máte niečo na jedenie?“

Ježiš sa nedáva poznať hneď, káže im spustiť sieť z pravej stany lode.

Zázrak, ktorý nasleduje im otvára oči.

Spontánny Peter skáče do vody a pláva k brehu, hoci nie sú od neho ďaleko.

Čo myslíte, ako sa asi zachoval, keď prišiel k Ježišovi?

Asi to bola poriadne zábavná situácia, keď spontánny, energický apoštol Peter doplával k brehu, s mokkými vlasmi v šatách, z ktorých tečie voda, sa vrhol na Ježiša, vyobjímal ho a vybozkával. ☺

A Ježiš to určite prijal ako najúprimnejší prejav lásky, radosti a priateľstva.

Všimnime si Ježišovu starostlivosť – pripravená pahreba s rybou a chlebom.

Pripravil im raňajky a jedol spolu s nimi, rozprávali sa, možno aj spomínali.

Pamätáte sa, ako Ježiš povolal Petra a jeho brata a ostatných? Tiež to bolo na brehu jazera v rovnakej situácii. Ježiš im chcel pripomenúť ten deň, keď ich povolal. Možno si spomenuli aj na to ako sa Peter vtedy zatváril a povedal: „Pane, odíd’ odo mňa, lebo som človek hriešny.“

Spoločné raňajky na brehu jazera v kruhu dobrých priateľov, v pokojnej a radostnej nálade, grilovanie rybiek, spomínanie, smiech, dobrá nálada...

A v sieti bolo 153 veľkých rýb. Ako to zistili? Počítali ich?

Je to nádherný príbeh, humorný, veselý, plný nádeje, bez falošnej nábožnosti.

Falošná nábožnosť

Všimnite si, že Ježiš sa po svojom zmŕtvychvstaní nezjavil v chráme, nedal svojim protivníkom dôkaz o sebe.

Spomeňme si na jeho strety s poprednými mužmi zákona, tými, ktorí boli považovaní za vzor nábožnosti a nositeľov pravej viery:

(Mk 3, 1 – 6)

Uzdravenie v sobotu

1 Potom znova vošiel do synagógy. Tam bol človek s vyschnutou rukou.

2 A oni naň striehli, či ho v sobotu uzdraví, aby ho mohli obžalovať.

3 Tu povedal človekovi s vyschnutou rukou: „Staň si do prostriedku!“

4 A tamých sa opýtal: „Slobodno v sobotu robiť dobre alebo zle, zachrániť život alebo zničiť?“ Ale oni mlčali.

5 S hnevom si ich premeral a zarmútený nad zaslepenosťou ich srdca povedal človekovi: „Vystri ruku!“ On ju vystrel a ruka mu ozdravela.

6 Farizeji vyšli von a hneď sa radili o ňom s herodiánmi, ako ho zahubiť.

Ježiš sa opakovane zapletie do konfliktov s veľmi zbožnými ľuďmi, dokonca tieto konflikty sám vyprovokuje.

Uvažujme, nepriateľ našich duší je dosť prefikáný na to aby sa spoliehal iba na prenasledovanie, otravovanie a ohrozovanie života alebo nejakého osobného pohodlia. Jeho majstrovským kúskom je podvod a klamstvo. Prekrúcanie pravdy a predstavovanie obrazu falošného Ježiša. Tak ako kedysi ľudia verili, že Boh je v prvom rade prísny a spravodlivý a náboženstvo sa nieslo hlavne v duchu strachu, tak v dnešnej dobe prevláda názor, že Boh je iba dobrý, láskavý a milosrdný bez ohľadu na to, čo človek robí.

Veľa ľudí verí, že po smrti budú šťastní a blažení, pretože neveria v božiu spravodlivosť.

Mnoho ľudí roky chodí do kostola, študuje sv. písmo, hlavy majú plné vedomostí o Ježišovi, dokážu citovať celé state z evanjelia naspamäť, ale osobnú skúsenosť s Ježišom nemajú žiadnu.

Ďalšie milióny Ježiša milujú, zachovávajú prikázania Božie, avšak neustálu Ježišovu prítomnosť v ich živote nevnímajú jeho lásku.

Falošná nábožnosť vytvára dojem vlastníctva Krista, ale v skutočnosti nás iba zaočkuje proti prežívaniu vlastnej reality. Ježiš uzdravil človeka v sobotu, v očiach popredných mužov zákona vlastne porušil Božie prikázanie. Aby nedal zlý príklad, rozhodli sa ho zabiť.

Myslíte, že tým sa to skončilo? Nemyslíme si, že my nemôžeme upadnúť do podobnej hmly falošnej nábožnosti!

Ako teda spoznáme Krista? Malo by nás znepokojiť, že možno máme o Kristovi nesprávne informácie. Je to oveľa horšie, ako ho nepoznať vôbec, pretože Jeho miesto zaberá falošný Kristus, ktorého sa ťažko zbavíme.

Sv. Ján vo svojom 1. liste varuje:

1 Milovaní, neverte každému duchu, ale skúmajte duchov, či sú z Boha, lebo do sveta vyšlo mnoho falošných prorokov.

2 Božieho Ducha poznáte podľa tohoto: Každý duch, ktorý vyznáva, že Ježiš Kristus prišiel v tele, je z Boha.

3 Duch, ktorý nevyznáva Ježiša, nie je z Boha. To je duch antikrista, o ktorom ste počuli, že príde, a už teraz je na svete.

4 Vy, deti moje, ste z Boha a zvíťazili ste nad nimi, lebo ten, ktorý je vo vás, je väčší než ten, čo je vo svete.

5 Oni sú zo sveta, preto hovoria podľa sveta a svet ich počúva.

6 My sme z Boha. Kto pozná Boha, počúva nás. Kto nie je z Boha, ten nás nepočúva. Podľa toho poznávame Ducha pravdy a ducha bludu.

Apoštol Ján hovorí o duchu pravdy a duchu bludu (nazýva ho duchom antikrista). Smúti nad množstvom podvodníkov a klamárov, ktorí prenikli do nášho sveta. Uvedomme si, že duch bludu je často veľmi nábožensky založený duch. Ako inak by medzi veriacimi dokázal predať svoje klamstvo? Veď si len spomeňte na inkvizíciu, procesy s čarodejnicami, televíznych evanjelizátorov.

A tak odpor voči tomuto zapríčinil, že svet sa znechutene odvrátil od viery. A aj keď sa časom tieto podvrhy a klamstvá objasnili, táto taktika bola veľmi účinná.

Duch falošnej nábožnosti je ako chrípkový vírus, vždy sa adaptuje na okolité prostredie. Dnes si sa iba ťažko dal vykonať proces s čarodejnicou.

Ako teda spoznať Ježiša? Môžeme ho spoznať rovnako dôverne a zblízka ako jeho učeníci! Možno ešte viac. Veď Ježiš prišiel medzi ľudí, aby sme ho spoznali, aby sme spoznali Boha.

Sv. Pavol vo svojom liste Hebrejom hovorí:

1 Mnoho ráz a rozličným spôsobom hovoril kedysi Boh otcom skrze prorokov.

2 V týchto posledných dňoch prehovoril k nám v Synovi, ktorého ustanovil za dediča všetkého a skrze ktorého stvoril aj svet.

Ježiš nám svojím životom a učením zjavil samotného Boha. Ukázal nám, aké je v skutočnosti srdce Boha, ako mu záleží na svete, na každom jednom z nás. Pravé poznanie Ježiša je našou najnutnejšou potrebou, naším najväčším šťastím. Žiť jeho životom v radosi, láske a prítomnosti sa nedá s ničím porovnať.

A pochybovať o Ňom je najsmutnejším omylom všetkých čias.

Veď On by sa predsa neznižil až po vtelenie, aby sa pred nami potom 2000 rokov ukrýval! Nemôžeme sa zmieriť s tým, že Boh je kdesi ďaleko, veď Ježiš predsa žil na Zemi ako človek, zažíval všetko to, čo aj my prežívame. Hlad, únavu, pokušenie, ohováranie, zradu a smrť. Ale aj radosť, lásku, spoločnosť ľudí, mal svoju rodinu, príbuzných, chodil na návštevy, hostiny, svadby...

Ak si teda myslíme, že poznáme Ježiša a pritom neviem nič o Jeho pozoruhodnej osobnosti – o Jeho hravosti, chytrosti a nezmieriteľnosti so všetkým, čo sa týka falošnej nábožnosti, ďalej o jeho vľúdnosti, tvorivosti, satire a veselosti – boli ste podvedení.

Ak toto všetko s Ježišom neprežívame, ak nezakúšame jeho pokoj a útechu, nepočujeme jeho hlas, ktorým sa nám prihovára a nevidíme Jeho pôsobenie v našom živote, nevieme nič o tom, ako formuje našu osobnosť, ako nás uzdravuje z našej zlomenosti a umožňuje nám žiť ako On, nepoznáme Ježiša.

Preto sa pomodlime:

Ježišu, ukáž mi, kým naozaj si. Prosím Ťa o takého, aký v skutočnosti si. Chcem Ťa takého. Prosím Ťa o Teba samého. Duchu Boží, oslobod' ma od všetkého, aby som spoznal Ježiša takého, aký v skutočnosti je. Otvor mi oči, aby som ho uvidel. Oslobod' ma od všetkého falošného poznania o Ježišovi a ukáž mi, čo je pravda.

Aká je teda Ježišova osobnosť?

Keď dostaneme mail, alebo esemesku, často nás dostanú do problémov, lebo čitateľ nevidí náš výraz tváre, tón hlasu, preto sa stáva, že slová, ktoré boli myslené zo žartu, môžu človeka uraziť alebo zraniť (preto často používame smajlíky).

A toto sa nám stáva aj keď počúvame evanjelium v kostole, prednášané bez dramatiky v hlase, často aj s umelým pátosom. Počúvame Ježišove slová, ale nepočujeme jeho tón hlasu, nevidíme jeho zdvihnuté obočie, jeho úsmev, prenikavý pohľad, nemôžeme cítiť jeho láskavú ruku na svojom ramene...

Čítať evanjelium bez poznania Ježišovej osobnosti je ako sledovať televíziu bez zvuku.

Obzvlášť absurdne pôsobia napríklad aj klasické zobrazenia scény narodenia – na pohľadniciach, jasičkových scénky v kostoloch – pomerne vyspelé dieťa, často sediace, alebo so zopätými rúčkami k modlitbe, žehnajúce prichádzajúcich pastierov. Ani si nevieme predstaviť, že by toto dieťa zašpinilo plienku.

Hovoríme o Ježišových zázrakoch, o Jeho skutkoch pokory, milosrdenstva.

A čo Jeho humor, vtipnosť, rebélia, provokovanie ctihodných mužov zákona?

Takmer sme zabudli, že mal aj ľudskú prirodzenosť, bol človekom ako my.

Je Ježiš naozaj hravý?

Spomeňte si na nejakú humornú príhodu zo života zvierat. Zažili ste niečo, čo vás poriadne rozosmialo? Videli ste v prírode niečo, čo vás rozosmialo?

Minulý rok sme boli so sestrou v Tatrách, cestou z túry sme videli dve čierne veveričky, ktoré sa naháňali hore-dolu po stromoch v špirálach a pritom tak pišťali, že sme si museli dávať pozor, aby sme sa nahlas nerozosmiali... ☺

Autor knihy popisuje svojho zlatého retrievera, ktorý si nájde na dvore kameň, vynesie ho v tlame na vrchol kopca, pustí ho dolu svahom a potom ho naháňa. Nakoniec ho chňapne, triumfálne leží a lapá po dychu. A hra začína odznova.

Nikto ho to neučil... ☺

Keď chceme spoznať Ježiša takého, aký je, musíme odstrániť poriadny kus hlušiny. Hovorí sa, že o umelcovi sa veľa dozviete z toho, čo po ňom zostane. Osobnosť umelca sa derie na povrch cez jeho diela. Vráťane Boha. Vytrvalo nám zjavuje samého seba skrze prírodu. Tu môžeme vidieť Jeho hravosť, zmysel pre krásu, jeho genialitu.

Mlád'atka polárneho medveďa sa len tak zo zábavy vrhajú strmhlav dolu zasneženým svahom. Delfíny sa zvyknú pretekať s loďami a vyhadzovať sa do vzduchu, niektoré druhy sa dokonca špirálovito otáčajú alebo tancujú na chvostovej plutve. Psy, mačky a vydry si často naháňajú vlastný chvost.

Kto obdaroval šteniatko takou pojašenosťou, že Ti uchmatne papuču a môžeš s ním v závese kývať zboka nabok?

Má teda Ježiš zmysel pre humor? Stvoril predsa smiech!

Spomeňme si na ľudí, s ktorými jedával. Chodil na hostiny! Snáď si nemyslíme, že tam jedli sucháre s vodou a viedli duchaplnú konverzáciu.

Bola to asi divoká partia, keď tak pohoršoval tých najzbožnejších národa:

(Mt 9:11)

Keď to videli farizeji, hovorili jeho učeníkom: „Prečo váš učiteľ jedáva s mýtnikmi a hriešnikmi?“

Tým, čo majú náboženské škrupule, sa to vôbec nepáči.

Smiech je od Boha. Aj táto jediná vlastnosť by nás mohla zachrániť pred falošným náboženským závojom, ktorý sa neustále pokúša votrieť a zatemniť naše vnímanie Ježiša.

Veď si spomeňte na Abraháma a Sáru. Starý muž a stará žena sa smejú, keď im anjel povedal, že budú mať dieťa. Abrahám sa smeje, lebo tá myšlienka je dosť absurdná na to, aby bola pravdivá.

Prísľub Izákovho narodenia.

15 A Boh povedal Abrahámovi aj toto: „Svoju manželku Sarai už nebudeš volať Sarai, ale Sára bude jej meno.

16 Veď ťa požehnám a dám ti z nej syna. Aj ju požehnám: Z nej budú pochádzať národy a králi národov.“

17 Tu padol Abrahám na tvár a smial sa; myslel si totižto: „Vari sa môže storočnému niečo narodiť a deväťdesiatročná Sára môže ešte porodiť?!“

A predsa sa všetko stalo tak, ako Boží posol predpovedal. Boh sa neurazil, keď sa jeho najvernejší služobník so svojou manželkou smiali jeho slovám.

Izákovo narodenie.

1 A Pán navštívil Sáru, ako prisľúbil, a Pán vyplnil Sáre, čo predpovedal.

2 Sára teda počala a porodila Abrahámovi syna vo svojej starobe, a to v čase, ktorý jej predpovedal Boh.

3 Abrahám nazval svojho syna, ktorý sa mu narodil, čo mu porodila Sára, Izákom.

4 Abrahám obrezal svojho syna Izáka, keď mal osem dní, ako to prikázal Pán.

5 Abrahám mal sto rokov, keď sa mu narodil jeho syn Izák.

6 Vtedy povedala Sára: „Radostný smiech mi spôsobil Boh. Každý, kto o tom počuje, bude sa mi smiať.“

No a ak už pripustíme Božiu hravosť v jeho stvorení, dokážeme ju vidieť aj v evanjeliách. Možno tak pochopíme niektoré z týchto príbehov:

(Mt 17, 24 – 27)

24 Keď prišli do Kafarnauma, pristúpili k Petrovi vyberači dvojdrachmy a povedali: „Váš učiteľ neplatí dvojdrachmu?“

25 On vravel: „Platí.“ Keď potom vošiel do domu, Ježiš ho predišiel otázkou: „Šimon, čo myslíš? Od koho vyberajú pozemskí králi poplatky a dane? Od svojich synov, či od cudzích?“

26 On odpovedal: „Od cudzích.“ A Ježiš mu povedal: „Synovia sú teda oslobodení.

27 Ale aby sme ich nepohoršili, chod' k moru, hod' udicu a rybu, ktorá sa chytí prvá, vezmi, otvor jej ústa a nájdeš statér. Vezmi ho a daj im za mňa i za seba.“

Zvláštny príbeh. Prečo Ježiš posielal Petra vykonať čosi, čo vyzerá ako vypadnuté z ruskej rozprávky? Ak by sme odložili skutočnú Ježišovú osobnosť zo scény a ponechali by sme iba nejakú falošne náboženskú, nadpozemskú, duchovi podobnú

osobnosť podporovanú mnohými maľbami a umením nedeľnej školy, vyšla by nám z toho možno čudná interpretácia:

Otvorené ústa ryby symbolizujú ľudí, ktorí prijímajú evanjelium a stanú sa ako Peter rybármi ľudí.

Ako by ste vy interpretovali túto stať evanjelia?

Alebo nádherný príbeh cesty do Emauz, ktorý s odohráva po zmŕtvychvstaní.
(Lk 24,13–19)

Ježiš sa zjavuje emauzským učeníkom

13 V ten deň išli dvaja z nich do dediny zvanej Emauzy, ktorá bola od Jeruzalema vzdialená šesťdesiat stadií,

14 a zhovárali sa o všetkom, čo sa prihodilo.

15 Ako sa tak zhovárali a spoločne uvažovali, priblížil sa k nim sám Ježiš a išiel s nimi.

16 Ich oči boli zastreté, aby ho nepoznali.

17 I spýtal sa ich: „O čom sa to cestou zhovárate?“ Zastavili sa zronení

18 a jeden z nich menom Kleopas, mu povedal: „Ty si vari jediný cudzinec v Jeruzaleme, ktorý nevie, čo sa tam stalo v týchto dňoch?“

19 On im povedal: „A čo?“

Dvaja z Ježišových učeníkov premožení žiaľom, presvedčení, že ich Majster a učiteľ je mŕtvy. Ježiš opäť vstupuje nenútené na scénu, nedáva sa im poznať. Kleopas nechce veriť, že by tomuto cudzincovi ušlo, čo Jeruzalemom už zopár dní otriasa.

A Ježiš, hoci ide o najdôležitejšiu záležitosť Jeho života vôbec, tvári sa, že o ničom nevie.

Oni mu vraveli: „No s Ježišom Nazaretským, ktorý bol prorokom, mocným v čine i v reči pred Bohom aj pred všetkým ľudom;

20 ako ho veľkňazi a naši poprední muži dali odsúdiť na smrť a ukrižovali.

21 A my sme dúfali, že on vykúpi Izrael. Ale dnes je už tretí deň, ako sa to všetko stalo.

22 Niektoré ženy z našich nás aj naľakali. Pred svitaním boli pri hrobe,

23 a keď nenašli jeho telo, prišli a tvrdili, že sa im zjavili anjeli a hovorili, že on žije.

24 Niektorí z našich odišli k hrobu a zistili, že je to tak, ako vraveli ženy, ale jeho nevideli.“

25 On im povedal: „Vy nechápaví a ľarbaví srdcom uverit' všetko, čo hovorili proroci!

26 Či nemal Mesiáš toto všetko vytrpieť, a tak vojsť do svojej slávy?“

27 A počnúc od Mojžiša a všetkých Prorokov, vykladal im, čo sa naňho v celom Písme vzťahovalo.

Nebola práve toto tá chvíľa, keď sa im mohol ukázať? Nie, On sa tvári, že chce ísť ďalej! Nechal sa prehovárať, aby zostal na noc.

28 Tak sa priblížili k dedine, do ktorej šli, a on sa tváril, že ide ďalej.

29 Ale oni naň naliehali: „Zostaň s nami, lebo sa zvečerieva a deň sa už schýlil!“ Vošiel teda a zostal s nimi.

30 A keď sedel s nimi pri stole, vzal chlieb a dobrorečil, lámal ho a podával im ho.

31 Vtom sa im otvorili oči a spoznali ho. Ale on im zmizol.

Puf! Zmizol!

Čo si o tom myslíš ty?

1. Ježiš sa správal výstredne,
2. mal v úmysle vysvetliť nejakú nevyjasnenú duchovnú záležitosť,
3. bol jednoducho hravý.

Za predpokladu, že je to Boh hravého stvorenia, v ráno svojho zmŕtvychvstania, on, ktorý sa takto „hrával“ so svojimi stúpenkami v predchádzajúcich rokoch a ktorý si už o týždeň bude robiť žarty zo svojich najbližších priateľov, stavím svoje peniaze na hravosť.

John Eldredge

Ježiš použil svoju hravosť a zostal pre svojich učeníkov nepoznaný do chvíle, kým nepochopili, že mali o ňom skreslené predstavy. Očakávali svetského kráľa, možno sa už videli stáť na popredných miestach vedľa neho.

Keď však pochopili, že Kristus prišiel spasiť naše duše a pripravil nám miesto vo svojom nebeskom kráľovstve, otvorili sa im oči a uvideli Ježiša takého, akým v skutočnosti je. A ich srdcia boli naplnené radosťou, takže sa ešte v tú hodinu vrátili k ostatným do Jeruzalema a plní radosti im vyrozprávali, čo zažili.

Ježiš, prosím Ťa, daruj mi samého seba, takého, aký v skutočnosti si.